

Glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol
maj 2014

SOLSKI ZAREK

[Uvodnik]

Zakorakali smo v pomlad, s tem pa zaključili šolsko glasilo. Vanj ste vložili veliko truda, znanja, ustvarjalnosti. Pokazali ste, kaj vse zmorete. Vse to in še več ... Prepustili ste se domišljiji in otroški besedi, zapisali ste misli, želje, cilje, dosežke. Vaša ustvarjalnost je neskončna. To ste pokazali z likovnimi izdelki, prav tako pa s sodelovanjem v številnih projektih.

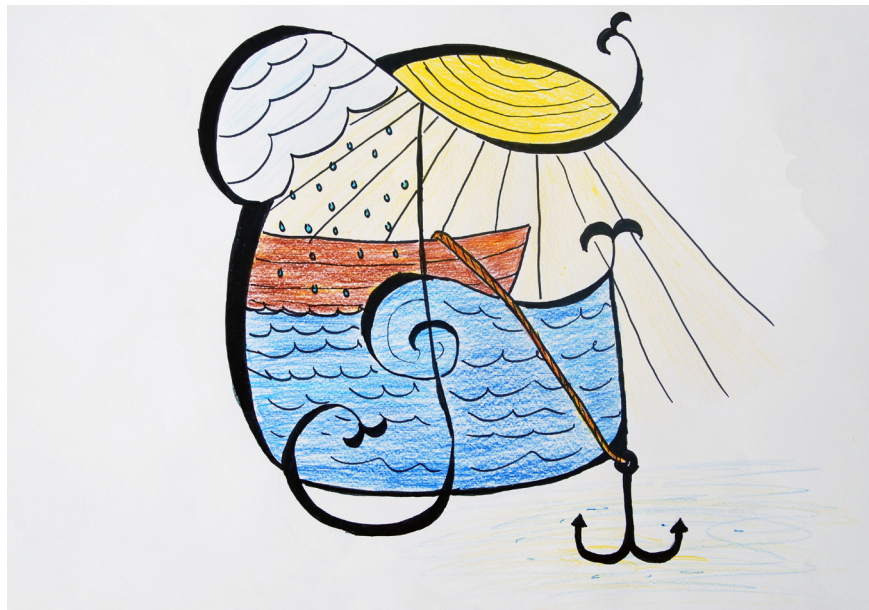
Nikoli ne pozabite, da ste prihodnost. Bodite zgled vsem, ki prihajajo za vami.

Naj vas naslednje misli popeljejo v skorajšnji konec šolskega leta.

*Kakor metulj razpri svoja krila
in pusti svojim sanjam,
da vzletijo.*

*Nihče ti jih ne more vzeti,
če jim slediš z vztrajnostjo
in delavnostjo,
s ponosom in prepričanjem vase.*

Mentorica šolskega glasila: Aleksandra Lorbek

Tjaša Gamser, 8. razred

V tem šolskem letu se izteka evropski projekt, v katerega so vključeni številni učenci naše šole. V okviru tega projekta so potekale mnoge dejavnosti, kot so: preženimo strah pred matematiko, matematika za prosti čas, razvijanje govornih, bralnih in komunikacijskih spretnosti, likovne delavnice, Jurček se zabava, Jurček raziskuje, Jurček se uči angleščine, Jurček izdeluje.

V projektu sodelujejo učiteljice: Milena Kokol, Aleksandra Lorbek, Jasna Malnar, Karmen Polič, Ana Šuster Kraner, Aleksandra Žnuderl.

Zapisala: Aleksandra Lorbek

Nekaj utrinkov iz našega projekta

(Povzeto po knjigi Razsežnosti branja, avtorica Meta Grosman.)

Preučevanje branja kaže na to, da je med branjem različnih bralcev toliko razlik, zato niti dva bralca ne bereta povsem enako. Še več, opozarjajo tudi, da ni verjetno, da bi isti bralec isto besedilo dvakrat prebral povsem enako, s povsem identičnim pomenom in z opazovanji nadržbnosti. Na branje namreč vpliva toliko dejavnikov, da ne moremo predpostaviti njihove popolne ponovitve, poleg tega pa se drugo branje istega besedila razlikuje zato, ker bralec besedilo že pozna in posledično drugače bere ter usmerja svojo pozornost na druge besedilne sestavine. Kljub temu pa raziskovanje bralnega razumevanja velikokrat izhaja prav iz preučevanja dobrih bralcev, saj so njihove dejavnosti eksperimentalno poznane in na nek način sprejete kot opis. Na taki osnovi sta sestavila svoj opis razločljivih sestavin oz. dejavnosti pri branju dobrih bralcev tudi Nell K. Duke in P. David Pearson. Po njunem prepričanju dobri bralci izpolnjujejo naslednje pogoje:

- Dobri bralci so **dejavni bralci**.
- Od samega začetka se jasno zavedajo **cilja svojega branja**. Ves čas **ocenjujejo**, če je besedilo in njihovo branje skladno z njihovim ciljem.
- Dobri bralci besedilo **pred branjem pregledajo** in zaznajo strukturo besedila in tiste dele besedila, ki so za njihovo branje najbolj pomembni.
- Dobri bralci med branjem **pogosto napovedujejo**, kaj bo sledilo.
- Berejo tudi selektivno in se ves čas **odločajo o lastnem branju**: kaj je treba skrbno prebrati in kaj je potrebno ponovno prebrati.
- Dobri bralci pomen, ki ga tvorijo med branjem, zavestno **gradijo, popravljajo in se o njem sprašujejo**.

- Dobri bralci poskušajo določiti pomen **neznanih besed in konceptov** ter po potrebi razmišljajo o nekonsistentnosti in belih lisah besedila.
- Gradivo v besedilu **primerjajo in vključujejo** v svoje prejšnje znanje, ki ga ves čas uporabljajo.
- Razmišljajo o **piscih besedil**, njihovih stilih, prepričanjih, namenih, zgodovinskem okolju.
- Svoje **razumevanje besedila nadzorujejo** in branje po potrebi prilagajajo.
- **Ocenjujejo kakovost in vrednost** besedila in se na besedilo odzivajo na različne načine, tako intelektualno kot čustveno.
- Dobri bralci prebirajo **razne vrste besedil na različne načine**.
- Pri branju pripovednih besedil pozorno opazujejo dogajalno okolje in osebe.
- Kadar berejo razlagalna besedila, taki bralci pogosto napišejo povzetke prebranega.
- Pri dobrih bralcih procesiranje besedila ne poteka samo med branjem, kot so tradicionalno mislili, marveč tudi med kratkimi presledki med branjem in celo po zaključku branja.
- Razumevanje je trajna, naporena in zahtevna dejavnost, vendar je za dobre bralce hkrati vir **zadovoljstva in ustvarjalnosti**.

Zapisala: Aleksandra Lorbek

Nataša Lorber, 1. razred

Tinej Murko, 1. razred

Kamenček mi je povedal

Nekega dne, ko sem šel iz šole, sem zagledal kot sneg bel kamen. Bil je zelo gladek in lep, zato sem ga nesel domov.

Nato se je iz kamenčka zaslíšal droben glas. Prisluhnil sem in kamenček mi je začel pripovedovati, kako je bilo na tem svetu pred milijoni let. Veš, Rene, tu ni bilo vedno kopno, prej je bil tukaj ocean. Okoli mene so plavale ribe, kiti, celo morski psi. Ne boš verjel, mimo mene so plavali prelepi delfini. Bili so svetlo modri, temno modri in sivi. Vodja je bil temno moder delfin. Tam je bilo tako čudovito, zdaj sem pa na tej prašni cesti ...

Kamenček sem vzel v dlan in ga odnesel domov. Doma sem ga dal v posodo in se vsak dan z njim pogovarjal.

Rene Bračič Rajšp, 4. razred

Bili smo v šoli v naravi

V ponedeljek smo se odpravili. Bivali smo v Ruški koči.

Najboljši dan je bil četrtek, ker se je zgodilo veliko dogodkov. Peljali smo se z gondolo. Ni me bilo strah, ker sem se že peljal. Bil je zelo lep raz-

gled, a na žalost so bila okna umazana. Po izstopu smo si ogledali progo za Zlato lisico, ki na žalost ni bila bela. Nato smo se vrnili in uživali v čudovitem razgledu. Maribor je bil zelo lep, tudi lepo osvetljen.

Ko smo prispeli na vrh, smo povedali svoje občutke. Vsi smo se strinjali, da je bilo čudovito.

Ta šola v naravi mi bo še dolgo ostala v spominu.

Marko Igrec, 5. razred

Učenci petega razreda smo se v mesecu marcu odpravili v šolo v naravi. Prispeli smo ob 9. uri. Bili smo zelo veseli, saj smo komaj čakali, da gremo ven. Pred večerjo in po večerji je bilo predavanje. Predavanje je potekalo o pravilih na smučiču.

Naslednji dan je bil zelo naporen, saj smo imeli pet ur smučanja. Tudi popoldan smo odšli ven. Po večerji je bila pustna zabava z drugo šolo. Bili smo razočarani, ker smo želeli biti sami. Drugo jutro smo izvedeli, da pride gospod ravnatelj. Bili smo zelo veseli, želeli smo ga namreč prehiteti v smučanju. Zvečer je bilo predavanje o lovstvu. Drugi dan je prišel k učencem ravnatelj, Žiga, učiteljčina hči in vnuk Svit.

Po večerji smo imeli krst. Učitelj Luka nas je

z vejo in s smučko po zadnjici. To je bil najboljši dogodek. Do jutra smo bili zelo zaskrbljeni, saj nas je še čakalo tekmovanje. Po tekmi smo odšli na kosilo. Pred odhodom nam je učitelj Luka razdelil diplome.

Rebeka Najdenik, 5. razred

Zjutraj smo prišli v šolo, kjer nas je že čakal avtobus. Čez nekaj časa smo se odpeljali. Na avtobusu smo vsi komaj čakali, da bi prispeli.

Šola v naravi je bila zelo zanimiva. Prvi dan smo se razdelili v skupine. V skupinah smo delali zavoje, ustavljanje, odšli smo na počasne krogece, hitre krogece in tudi na sidra. Na koncu smo bili utrujeni in v Ruški koči nas je vedno čakalo toplo kosilo. Po kosilu smo imeli počitek in za tem še smučanje.

Po večerji smo vsak dan imeli predavanje: FIS pravila, male sive celice, o lovstvu in Pohorju. Predzadnji dan smo odšli na gondolo, ki nas je popeljala v Maribor. V gondoli je bil prečudovit razgled na Maribor v lučeh.

Ko pa smo prišli nazaj v Ruško kočo, smo prebrali dnevnik. Učitelj Luka nas je krstil za smučarje. To je bilo zelo zanimivo, saj nas je krstil s smrekovo vejico, potem pa nas je še malo udaril s smučko. Bilo je zelo smešno. V petek pa smo odšli domov.

Komaj smo čakali, da vidimo starše, kljub temu da smo se na Pohorju zelo zabavali.

Tinkara Knuplež, 5. razred

Nenavadno potovanje

Neko popoldne sva bila z Alešem sama doma. Dolgočasila sva se in nisva vedela, kaj bi počela. Odločila sva se, da se bova odpravila na nenavadno potovanje.

Nenadoma sva se znašla v puščavi. Ta se je pred

nama raztezala, kakor daleč je neslo oko. Vročina pa je bila taka kot pri zakurjeni centralni sredi avgusta. Tudi žejna sva bila. Jezik nama je visel do popka, lahko bi se z njim pahljala. Na nebu pa ni bilo ne oblčka ne ptice, samo žareče sonce. Na zemlji pa ne kamna ne bilke, sam žareč pesek.

Vode ni bilo. Hodila sva in hodila, dokler nisva zagledala vode. Okrog nje so stale samo živali. Ko sva prišla do tja, so živali nenadoma izginile. Pred nama so se naredila vrata. Šla sva skozi in zagledala gozd in vodo. Videla sva tudi opico, tigra in lisico različnih barv. Spila sva vodo in nenadoma naju je nekaj začelo odnašati domov. Oba sva se čudila, hkrati pa veselila, saj sva bila doma.

Takrat je mama odprla vrata sobe in naju poklicala na večerjo.

Nika Ornik, 5. razred

Čudežno potovanje

Končno sva se znašla v puščavi, ki se je raztezala pred nama, kakor daleč je neslo oko. Vročina pa taka kot pri zakurjeni centralni sredi avgusta. Tudi žejna sva bila. Jezik nama je visel do popka, lahko bi se z njim pahljala. Na nebu ne oblčka ne ptice, samo žareče sonce. Na zemlji ne kamna ne bilke, sam žareč pesek.

Nekaj časa sva hodila in zagledala potoček. Ko sva z roko zajela vodo, sva občutila pesek. Ugotovila sva, da se nama je samo zdelo, da je voda. Potem sva šla dalje. Hodila sva in hodila in naenkrat začela padati po hribu. Pristala sva v gozdu. Bila sva utrujena in zaželela sva si konja, na katerem bi jezdila. Prišel je lep črn konj. Vse, kar sem Alešu povedal, da si želim, se nama je uresničilo. Hotele sva ostati v čudežnem gozdu. Za presenečenje nama je opica pripravila hišo.

Naenkrat sva se zbudila in ugotovila, da so bile to samo sanje.

Rebeka Mubič, 5. razred

Dnevnik smetiščnega muca

Ljubljana, 27. 3. 2014

Dragi dnevnik!

Zbudil sem se, ko je bilo sonce že visoko na nebu. Pretegnil sem se in se sprehodil po ulici. V slaščičarni je bilo odprto okno, na polici pa je bilo polno dobrot, slaščičarja pa ni bilo na spregled.

Skočil se na okensko polico in že so zadišale dobrote. Nisem se jim mogel upreti in že jih je polovica izginila. Zasačil me je slaščičar in preden bi me lahko udaril, sem odskočil. Komaj sem stopil na okensko polico, že me je vonj po slaščicah od vlekel nazaj. Slaščičar me je zgrabil, jaz pa sem ga opraskal. Vrgel me je na cesto. Srečo sem imel, da me ni povozil tovornjak. Zagledal sem hiško, kjer sem srečal siamskega mucka. Tako sem se ustrašil tovornjaka, da sem odšel proti tisti hiški. Prišel sem do vrat, skočil in pozvonil. Vrata so se odprla. Smuknil sem noter in spet sem takoj pristal na ulici. Ta dan so bili vsi slabe volje in so mi nagajali.

Všeč mi je bilo, da je slaščičar vse dobrote vrgel v smetnjak. Vse sem jih potacal. Tako sem imel dovolj dobrot za kosilo in še za večerjo.

Smetiščni muc Feliks

Ana Šefer, 5. razred

Dnevnik siamskega muca

Četrtek, 27. 3. 2014

Dragi dnevnik!

Zjutraj sem se spomnil na smetiščnega muca. On je imel svobodo, jaz pa ne. Ves dan sem bil žalosten in hkrati vesel.

Gospodarjev ves dan ni bilo doma. Na terasi sem videl sivnega muca. Povabil sem ga v hišo. Igra-

la sva se, jedla in pila. Ko so prišli gospodarji, je moral iz hiše. Prišel je obisk. Moral sem se igrati s čivavo. Imeli smo odprto okno. Sivi muc mi je vzel sveže ribe in kosmiče. Vesel sem bil njegove vrnitve. Gospodarja sem prosil, da sem lahko šel ven. Zunaj ni bilo sledi o sivem mucu. Iskal sem ga na strehi in drevesu. Našel pa sem ga v majhni luknji. Splezal sem vanjo in mucu razlagal o hladilniku, televiziji in štedilniku. »Tudi jaz bi imel rad svobodo,« sem si mislil. Zvečer sem se vrnil domov in si snel ovratnico. Najedel sem se in še napil, potem pa sem odšel k Mikiju, sivemu mucu. Nesel sem mu hrano. Miki jo je jedel, jaz pa sem mu povedal, da bi tudi rad imel svobodo.

Zapustil sem gospodarja in si z Mikijem delil svobodo. Ta dan se mi je vtisnil v spomin. Gospodarji so ob enajsti uri dobili novo siamsko muco. Bil sem vesel.

Blažka Grabušnik, 5. razred

Smetiščni muc

(nadaljevanje)

Sivi muc, smetiščni muc se je obrnil, da bi odšel, in rekel:

– Imam svobodo.

Stekel je čez vrt, se še enkrat obrnil in se zasmejal:

... – če ti to kaj pove! Dvignil je rep in že ga ni bilo več. Naslednji dan je siamski muc premišljeval o tem, kaj mu je rekel smetiščni muc. Odločil se je, da bi tudi on rad imel nekaj svobode. Toliko je premišljeval, da sploh ni videl, da so mu gospodarji napolnili skodelico z mačjo hrano.

Po dolgem premisleku je odločno vstal in šel na teraso. Skočil je v vrtino, se sprehajal. Bilo mu je zelo všeč. Zatem je želel najti smetiščnega muca, da bi šel z njim na potep. Vsepovsod ga je iskal, dokler ga ni našel na smetišču.

– Pridi, smetiščni muc, odpelji me na potep.

Leon Bračič Rajšp, 1. razred

Valentina, Larisa in Lara, 1. razred

Želim vedeti, kakšno je tvoje življenje. Rad bi imel svobodo kot ti, vsaj za en dan, je rekel siamski maček.

– Naj ti bo, mu je odgovoril smetiščni muc.

Skupaj sta se odpravila na strehe in preskakovala dimnike, nato pa sta se ulegla in počivala na drevesu. Tega siamski maček ni bil navajen, zato se je malo pritoževal.

Na koncu mu je smetiščni muc pokazal, kako dobi hrano, lovi miši in se valja po smeteh. Zelo sta se zabavala vse do večera. Nato je siamski maček šel domov h gospodarjem.

– Vsak dan ti bom prinesel kaj za pod zob, da se ti zahvalim za vse, kar si mi pokazal, je še rekel, preden je odšel.

Nika Gamser, 5. razred

Bajka o mestu izgubljene svetlobe

Nekoč je bila majhna, majcena iskrica. Živela je v malem mestu. Nekega dne je bilo močno neurje. Celo mesto je ostalo brez svetlobe. Čez čas so to slišala svetlobna bitja in so morala nekaj ukreniti, saj so bila za to zadolžena. To neurje so povzročile

hudobne vile, ki so sovražile svetlobo.

Hudobne vile so ugotovile, da hočejo svetlobna bitja to preprečiti in so jih izzvale na dvboj. Tja je prišlo sto takšnih hudobnih vil. Svetlobna bitja je postalo strah. Najprej se je bojevala vila Lučka in nad njimi naredila 2000 vatov svetlobe.

Ker urok ni trajal dolgo, je še ostalo 40 hudobnih vil. Nato je šel v boj vilinski čarovnik Sij, ta je začaral, da se vile niso mogle premikati. Ptič Plamenec pa je vse vile odpihnil s čarobnim vetrom. Hudobne vile so omagale.

Mesto je spet dobilo svetlobo in vsi so bili zopet veseli in srečni.

Blažka Grabušnik, 5. razred

Nekoč je bila majhna, majcena iskrica. Nikoli ni obupala nad nalogo, ki si jo je zadala. Prav zaradi tega je svetila najbolj močno od vseh iskric v mestu, zaradi česar so ji zavidale. Od vsega sovražstva so te iskricke ugasnile. Pravzaprav je svetila le še tista majcena iskrica z imenom Sončica.

Vlada je odločila, da mora Sončica noč in dan svetiti po mestu. Zaradi tega je postajala Sončica vedno bolj žalostna in začela je ugašati.

Ko je tako nekega večera osvetljevala park, je srečala tri svetlobna bitja. To so bila svetlobna de-

klica Lučka, vilinski čarovnik Sij in ptič Plamenec. Postali so dobri prijatelji in svetlobna bitja so ponudili Sončici pomoč. Skupaj so s svojo svetlobo, močjo odganjali sovraštvo. Vse iskrice so se spet spoprijateljile in zasvetile dovolj močno, da so razsvetlile celo mesto. Vsi so bil hvaležni svetlobnim bitjem, ker so jim vrnilo prijateljstvo, ki je zdaj osvetljevalo mesto.

Nika Gamser, 5. razred

Povodni mož

Ljubljana, 3. 4. 1843

Dragi starši!

Vem, da sta v skrbeh in prestrašena. Ampak z menoj je vse dobro. Včeraj sem na svatbi vide-la lepega, močnega mladeniča. Z njim sem tudi plesala.

Njegov korak je bil pravšen. Oblečen je bil zelo lepo. Najin ples je bil prečudovit! Vsa dekleta, ki so bila tam, so bila ljubosumna. Jaz pa sem se jim samo smejala. Pred njim so vsi hoteli plesati z mano, tudi Prešeren. Jaz pa sem čakala na pravega, in to je bil on. Očaral me je s svojimi pogledi in z nasmeškom. Nisva dolgo plesala, že so gosli, trobente in cimbele utihnile. Mladeniča je to zelo razjezilo. Glasbenike je tudi skregal. Ko pa jih je, so prišli črni oblaki. Malo me je bilo strah, tudi noge so me že bolele. Moj plesalec pa me je prepričal. Plesala sva in se še hitreje zavrtela. Vedno bližje in bližje sva bila Ljubljani, kakor naju bi nekakšna močna sila vlekla k njej. Takrat sem ugotovila, da je mladenič povodni mož. Postal je ves zelen. Skupaj z njim sem v Ljubljano šla tudi jaz. Povodni mož pa me je prijel za roko in me povlekel v temno globino. Na začetku mi je bilo všeč. Bilo je polno prečudovitih in svetlikajočih se rib. Videla sem tudi veliko biserov, ki so se skrivali v gromozanskih školjkah. Povodni mož me je peljal v skromno hiško. Okoli nje ni plavala niti ena ribica. Rekel mi je, da ta črna, zapuščena hiša

predstavlja mojo zlobo do deklet in fantov. Moje oči so postale solzne in nisem mogla tega prikriti. Dejal je, da se lahko vrnem nazaj, ko bom odslužila svojo kazen, ko bom spoznala, kaj sem naredila, koga sem prizadela ...

To bo trajalo zelo dolgo. Nazaj pa bom tudi lahko prišla. Te skrivnosti pa ne bom smela izdati nikomur. Z menoj ravna zelo prijazno. Dovolil pa mi bo tudi srečanje z vama, in sicer ob vsaki polni luni, pod mostom.

Poljub

Urška

Karin Najdenik, 8. razred

Lepa deklica

Nekoč je za devetimi gorami za devetimi vodami živela lepa deklica. Živel je z mačeho, saj ji je oče umrl.

Nekega jutra je lepa deklica odšla na zajtrk, tam pa jo je pričakala mačeha, ki ji je dejala: »Dovolj si stara, da te pošljem v svet, da mi poiščeš čudežni kamen.« Lepa deklica ni vedela, kje ga lahko najde.

Tako se je naslednjega jutra odpravila ne zajtrk. Mačeha ji ni pustila, da pozajtrkuje. Zato se je uboga lepa deklica odpravila ne pot s praznim želodcem. Med hojo pa si je govorila, kako je lačna. Nato se je iznenada prikazala drobna vila. Lepa deklica ni vedela, kdo je to, zato jo je kar vprašala: »Kdo si ti in kaj počneš tukaj?« Drobna vila je dejala, da je drobna vila, ki pomaga ljudem. Lepa deklica jo je vprašala, če morda ve, kje lahko najde čudežni kamen. Drobna vila ji na začetku ni hotela povedati. Nato pa ji je le povedala, da čudežni kamen najde v starem gozdu, do gozda pa vodi prašna pot. Tako sta lepa deklica in drobna vila odšli po prašni poti.

V enem samem trenutku, ko sta stopili na pra-

Neža Gert, 1. razred

David Kacijan, 1. razred

šno pot, sta zagledali čarobno ogledalo. Lepa deklica in drobna vila sta odšli do čarobnega ogledala in ga vprašali, kje lahko dobita čarobni kamen. Ta jima je povedal, da naj počakata tu tri leta.

Čez tri leta sta drobna vila in lepa deklica dobili čarobni kamen, ki sta ga odnesli mačehi v grad. Mačeha se je hudobno zasmejala, lepi deklici je zabičala, da jo bo začarala. Drobna vila ni hotela zapustiti lepe deklice, zato je ta kamen vrgla na tla. Kamen se je zlomil in hudobna mačeha je umrla.

Tako sta drobna vila in lepa deklica živeli srečno do konca svojih dni.

Tia Lucija Kirbiš, 6. razred

Ljubezen in podobne stvari

Pesem govori o čustvih mladostnika, ki se počuti zapostavljenega. Čustva tistega, ki to govori, so zelo zapletena. Čuti, da se hoče z nekom pogovarjati, a tega nihče noče. Predvsem hoče govoriti s svojo ljubeznijo. Ljubezen je tudi tema v vseh pesmi v zbirki Majnice in fulaste pesmi. Govori tudi o tem, da tega mladostnika ne ceni nihče, da so za njega vsi gluhi in nemi. V pesmi se ponavlja beseda pogovarja, saj nam pesnik tako reče no zleze pod kožo. S slengovskim jezikom, ki ga

uporablja, se nam močno približa. Ko pesnik piše te pesmi, se nam zazdi, kot da jih piše kakšen mladostnik. Pesmi govorijo o rani ljubezni, ki se zgodi, ko se srečata dva mladostnika. Nekatere pesmi spremlja bolečina mladostnika, ki se mu zgodi, da se z njim nihče noče pogovarjati. Pavčkove pesmi so povprečno dolge in različnih oblik. Pri pesniški zbirki Navodila za randi, ki jo je napisala Barbara Gregorič, najdemo podobne oblike, le da so še bolj raznolike in svojevrstne. Pri obeh pesniških zbirkah se srečujemo s slengovskimi besedami. Te igrajo posebno vlogo, saj se nam pesnik tako še bolj približa. V obeh zbirkah se pesnika poigravata z besedami. Tako dobimo seveda ogromno rim, ki so smešne ali žalostne. V zbirki Majnice in fulaste pesmi najdemo tudi take pesmi, ki so zapisane v dvojini.

Tone Pavček se je rodil leta 1928, umrl pa leta 2011. Hotel je postati general in zdravnik, a s tem ni bilo nič. Učitelji so mu govorili, naj gre študirat matematiko, drugi učitelj je rekel, da mora študirati slovenščino.

Zaposlen je bil na televiziji in v gledališču in še v mnogih drugih poklicih. Njegova znana dela so: Juri Muri v Afriki, Čenčarija, Velesenzacija, Besede za sladkosnede in druge. Prevajal je tudi

Lara Črnčec, 4. razred

Gašper Mohorko, 6. razred

hrvaški, češki in ruski jezik.

Barbara Gregorič se je rodila leta 1964. Šolala se je v osnovni šoli Toneta Čufarja. Delala je na tehnični fakulteti. Napisala je tudi dve lutkovni igri. Njena prva pesem je bila objavljena v reviji.

Pri branju teh pesmi se mi zazdi, kot da se podajam v svet pubertete in odraščanja. Oba pesnika sta ti dve temi pokazala na zelo izviren način. Bil sem navdušen, kako se besede iz pesnikovih ust prelivajo na papir.

Gašper Waldütter, 6. razred

Pet prijateljev na otoku zakladov

Med počitnicami smo se jaz, torej George, Julie, Tim, naš pes Tepko in drugi prijatelji odpravili na otok, ki je bil zapuščen.

Tako, prispeli smo na otok Tupi Tupu in vse se je začelo. Otok je bil tako lep in kar velik, tukaj smo bili sami. Okoli njega je bilo čisto, sinje modro morje. Res čudovito. Bližal se je večer. Postavili smo šotor, zakurili ogenj in si pripravili nekaj za pod zob. Ko smo se zjutraj zbudili, smo šli malo plavat, seveda v morje. Naredili smo si zajtrk in šli po otoku na malo daljši sprehod. Hodili smo in hodili, dokler niso začele po naših glavah padati

skale. Stekli smo k drevesu, ki je bilo visoko vsaj tri metre. Skale so se umirile. Tepko je previdno odšel pogledat, če je res vse v redu, mi pa za njim. Prišli smo do neke jame, ki je bila zavarovana z vrati iz betona. Julie je previdno pristopila k vratom in jih odprla. Eden za drugim smo vstopili. Tim je stopil na ploščico, s katero se je jama začela tresti. Vse je bilo temno in hrupno. Bilo nas je strah. Končno se je spet umirilo. Tuhtala sem in tuhtala, spomnila sem se, da se je prej zgodilo isto. Timu in Julie sem prišepnila to, kar sem premišljevala in dodala: »Tukaj nismo sami.« In res je bilo. Do nas je prišel troglavi pes. Komaj smo prišli mimo njega. Tepka je bilo tako strah, da je skočil v neko luknjo, kjer se je vse bleščalo. Hitro smo skočili za njim. Tam so bili kristali in iznenada sta se pred nami pojavila pes, ki smo ga prej srečali, in moški majhne rasti. Moški, ki je stal pred nami, je vprašal: »Kaj pa vi počnete tukaj? Kako si drznete priti v mojo jamo?« Nismo vedeli, kaj naj naredimo. Tim ga je vprašal, zakaj ne bi smeli noter. Moški nam je odvrnil: »To je moje bogastvo in če ubijete psa, sem mrtev tudi jaz.« Vsi smo se zapodili v psa in ga ubili. Začele so padati skale. Poklicali smo policiste, ki so dokaj hitro prišli v jamo in odpeljali psa ter moškega v bolnišnico.

Moji prijatelji in jaz smo dobili vsak nekaj kristalov in priznanje za odkritje kristalne jame. Upamo še na kakšno takšno dogodivščino.

Maruša Lovencič, 6. razred

Odkritje kristalne jame

Kristali, čudne pošasti, palica resnice. Ne, ne! Oh, kako sem si oddahnil, ko sem se zbudil. Saj so bile le sanje.

»Dick, Dick, zbudi se!« me je poklicala George. »Dobila sem sporočilo znanstvenika Boba. V težavah je!« Šel sem za njo v Tomovo sobo. Vsi smo se zbrali na dvorišču. Vzeli smo Super Duper 9000, avto, in se odpeljali k Bobu. Prišli smo do ležečega Boba. Dal nam je dnevnik, na katerem je pisalo: »Odidite na koordinate 10069 in našli boste kristalno jamo!«

Po nekaj obotavljanju smo se končno odpravili. Prispeli smo v Irak, kjer ni bilo žive duše. Z gore se je svetila kristalna barva. »To je to!« je zaklical Tom. Prispeli smo do velikih kristalnih vrat z napisom, ki sem ga jaz razumel. Vsem sem povedal, kaj sem sanjal. Pisalo je, da ne smemo vstopiti. Vseeno smo vstopili. Izza kota je odletela zlata ptica. Hodili smo še kar nekaj časa, dokler nismo zagledali kristalnih vrat normalne velikosti. Odklenili smo vrata s ključem, ki je ležal na tleh. Ko smo vstopili, je nekakšen hripav glas rekel: »Pridi, izbrani. Vzemi palico resnice in jo odnesi v London h kraljici.« Vzel sem palico in odšli smo iz jame. Ampak nismo bili več v Iraku, temveč v temni praznini. Zavihtel sem palico, ampak nič se ni zgodilo. Iznenada sem izrekel čarobne besede: »Blalabonda.« Pristali smo v Londonu. Vzeli smo avto in odšli h kraljici.

Dali smo ji palico in pristali doma. Ko smo prišli v sobe, so bile polne zlatnikov in kristalov.

Nino Ornik, 6. razred

Sokolov malteser

(nadaljevanje zgodbe)

Pritlikavec je odšel. V sobo je prišel Tim in vprašal: »Kdo je bil tukaj?« Herbert je odgovoril, da je prišla samo sosedo vprašat, kaj delamo. Tim je bil pameten, zato je vedel, da Herbert nekaj prikriva. Minila sta dva tedna in pritlikavec je prišel po kovček. Herbert je dal pritlikavcu kovček, pritlikavec pa je rekel Herbertu: »Tu imaš še sto funtov, ki sem ti jih obljubil.« Pritlikavec je vzel kovček in odšel. Tim je prišel v sobo in vprašal Harberta: »Kdo je bil tukaj?« Herbert je rekel, da je bila samo sosedo, ki je prišla vprašat, kaj delamo. Tim se je obrnil, si v mislih rekel, da tukaj nekaj ni prav, nato pa odšel.

Karmen Breznik, 6. razred

Bil je nenavaden dan. Herbert in Tim sta sedela v svojih naslonjačih in razmišljala o pritlikavcu. Takšna stvar se jima še ni zgodila. Le kaj pritlikavec skriva v tem kovčku? Mogoče orožje? Ta misel ju je preganjala že cel dan. Ali naj pogledata v kovček?

Tim je bil živčen. Bila sta v lični sobici. Strop je bil okrašen s freskami. Tu so bile ene tistih perzijskih preprog. V njej si se težko počutil živčnega. Herbert je srknil svoj čaj in spregovoril: »Poglejmo v kovček. Kaj vemo, mogoče pa je v njem nevarno orožje!« Stopil je do postelje in izpod nje potegnil težak kovček. Tim je stopil k Herbertu. Skupaj sta odprla težke zatiče. Ko sta kovček odprla, ju je pričakalo neprijetno presenečenje. »Teci!« je vzkljnil Herbert, ko je opazil, da je v kovčku bomba, ki se bo čez deset sekund sprožila. Bila sta ravno na dvorišču, ko je eksplodiralo. Hiša se je popolnoma sesula. Čez teden dni in po nekaj težko prespanih nočeh se je na vratih bolnišnice oglasil globok glas z ruskim naglasom. Vstopil je v sobo, kjer sta ležala Tim in Herbert. »Sem iz strogo zaupnega ob-

močja F – 56. Prosim, da prideta z mano v območje.« Tim in Herbert sta takoj vedela, da je to past. »Rade volje, ampak veva, da je to past!« je vzkliknil Tim in iz žepa potegnil majhen nožek ter z njim zapičil možaka. »Beživa od tu,« je rekel Herbert. Prišla sta domov. Dom je že bil obnovljen. Nekaj časa sta se pogovarjala, ko so naenkrat v sobo vdrli možakarji. Nastal je divji pretep. A začuda sta Tim in Herbert premagala vse. Takoj sta poklicala policijo. Zvedela sta, da sta tako odkrila največjo mafijsko združenje na svetu. Bila sta seveda zelo poškodovana. Takrat so ju reševalci oskrbeli kar na kraju zločina. Ko se je vse pomirilo, jima je policist dal znački za pogum in raziskovalnost.

Tako sta z nasmeškom na obrazu in dobro voljo odšla dogodivščinam naproti. Skoraj bi pozabil ... Prej sta pojedla še dva malteserja.

Gasper Waldhütter, 6. razred

Pesmi se zaljubljujejo

Pesem Tožba je napisal Tone Pavček, ki se je rodil 1928 v Šentjuriju pri Novem mestu. Njegova mama je bila šivilja, oče kovač. Prvi razred osnovne šole je obiskoval v rojstnem kraju, nato pa so ga prešolali v internat k nunam v Ljubljano. Pavčkov življenje je bilo živahno, njegove pesmi so polne mladostnega smeha, veliko pesmi pa govori o ljubezni. Tone Pavček je dobil veliko nagrad, kot je večernica. Je slovenski pesnik, esejist, prevajalec in urednik, včasih pa je delal tudi na televiziji. Pisal je pesniške zbirke za otroke, za odrasle, slikanice in eseje. Pesniške zbirke za otroke so: Vrtiljak, Velezencija, Majhen dober dan, Prave in neprave pesmi, Sonce in Soncece, Besede so sladkosnede. Pisal je tudi eseje, kot na primer Čas duše, čas telesa 1. del, Čas duše, čas telesa 2. del, Čas duše, čas telesa 3. del, Čas duše, čas telesa 4. del.

Tone Pavček je umrl leta 2011. Spominjamo se

ga kot velikega slovenskega pesnika.

Pesem Tožba govori o dečku, s katerim se nihče ne pogovarja. Vsi drugi pa se z nekom pogovarjajo, babica z dedkom, mama z očetom, zemlja s kmetom, le za njega se nobeden ne meni, kot da bi bili vsi gluhi in nemi. Ta pesem je vzeta iz pesniške zbirke Majnice in fulaste pesmi. Misel, vzeta iz odlomka, govori, da je fant vedel, da bo velik dan in potem je v prostor vstopilo dekle in on se je zaljubil vanjo. Bil je zelo srečen. Ko je vstopila, je v prostoru posijala svetloba, vse je žarelo od zaljubljenosti in njene lepote. Zdaj ve, da je zaljubljen vanjo in ve, kaj lahko vse narediš za ljubezen in kakšna je ljubezen. To je nekaj najlepšega, kar se ti zgodi. Pesem Tožba in odlomek sta si podobna, saj oba izražata čustva. Tako kot Majnice in fulaste pesmi so vse lirske ali osebnoizpovedne. Tone Pavček je rekel, da je vedno najbolje pisati o ljubezni in domovini, ker imaš nek navdih za to. Tudi on se je najboljšo počutil doma na Dolenjskem. Fant, ki govori o pesmi, je žalosten, razočaran, vase zaprt, ker misli, da ga nobeden ne mara in to je krivično. Vedno pa obstaja upanje, da dobiš novo priložnost. Največkrat se v pesmi ponavlja beseda pogovarja, ker cela pesem govori, kako fant govori o tem, s kom se kdo pogovarja in da se vedno kdo s kom pogovarja.

V pesniški zbirki so lirske pesmi in govorijo o ljubezni. V pesmih so tudi slengovske besede, najdemo tudi številne rime.

Sanja Bračić, 7. razred

Najstniške pesmi

Tone Pavček je pesnik, ki piše in prevaja pesmi za mlade in starejše. Večina pesmi in pesniških zbirk je namenjena mladostnikom. Ena izmed teh je tudi pesem Tožba. Govori o osebah, babici, mami in dečku, za katerega se nihče ne zmeni. Deček je zato žalosten, osamljen, necenjen.

Zoja Škerget, 4. razred

Pavček v tej pesmi pripoveduje o osamljenosti mladih, da so včasih necenjeni. Vsi imajo nekoga, razen deček, ki je osamljen. Pesem ima veliko rim, je lirski ali osebnoizpovedna. V pesmi se največkrat ponavljajo besede: pogovarja, nihče. Pesmi, ki jih je napisal Tone Pavček, so polne dobrih stvari, vsebujejo veliko humorja in smeha, nekatere pa izražajo občutke in misli najstnikov in vse, kar ob tem doživljajo. Knjiga Majnice in fulaste pesmi pripovedujejo ravno o teh občutkih in o življenju najstnikov. Knjiga je namenjena tudi starejšim, saj je bila napisana z namenom, da bi najstniki in starejši izvedeli, kaj vse dandanes otroci doživljajo. Pripoveduje o današnjem in tudi prejšnjem življenju najstnikov. Pesmi v knjigi so lirski in pripo-

vedujejo predvsem o ljubezni in problemih, ki se pojavljajo.

Tone Pavček se je rodil leta 1928 v Šentjurju pri Novem mestu, umrl pa, žal, leta 2011 v Ljubljani. V svojem življenju je napisal veliko uspešnih del, prevajal je tudi za odrasle. Največ Pavčkovih pesmi je bilo namenjenih najmlajšim, veliko del pa je namenil tudi mladostnikom in nekoliko manj del odraslim. Toneta Pavčka uvrščamo med moderne oziroma sodobne pesnike. Za knjigo Majnice in fulaste pesmi so značilne slengovske besede, ki jih mladi vse pogosteje uporabljamo. V knjigi je omenil tudi prve dotike, prvo ljubezen, skrivna sporočila, pisma, opravičila. Vsi ti dogodki so vključeni v pesmi, zato so pesmi precej bolj privlačne, zanimive in smešne, včasih tudi žalostne in se končajo s strtim srcem in solzami. Vse to se je in se še dogaja. Tone Pavček je zelo prepričljiv pesnik, ki izraža svoje misli kot najstnik. Vsakemu najstniku so se že zgodili takšni ali podobni dogodki. Zato je Pavček v tej pesniški zbirki zelo prepričljiv in najstniško razlaga na podoben način, kot ga najstniki doživljamo. Zbirka Majnice in fulaste pesmi pripovedujejo o zelo prepričljivih najstniških dogodkih. Tone Pavček je odličen pesnik, ki se zna živeti v različne vloge, zato so njegova dela tako uspešna in tudi lepo nagrajena. Dobil je veliko nagrad, med temi so: Levstikova nagrada, nagrada Prešernovega sklada in nagrada večernica.

Svoje razmišljanje o ljubezni, prvih poljubih, fantih in dekletih opisuje pesnica Barbara Gregorič Gorenc v knjigi Navodila za randi. V svojih pesmih prikazuje prve poljube, prve zmenke, kako se kaj nesrečno konča ali pa ima zelo romantičen konec. Vse pesmi so povezane z ljubeznijo.

Tone Pavček izraža s svojo zbirko prehode skozi najstništvo, vzpone in padce, medtem ko pesnica Barbara Gregorič opisuje bolj dogodke v povezavi z najstniško ljubeznijo. Da knjiga opisuje

Filip Senekovič, 7. razred

ljubezen, nam pove že naslov Navodila za randi, kar pomeni navodila za zmenek.

Oba pesnika opisujeta tudi skrito ljubezen, ki jo doživljajo mladostniki, čustva deklet in fantov in tako pritegneta bralce pesniških zbirk.

Knjigi sta ilustirani in lepo okrašeni, v skoraj vseh pesmih najdemo primere, poosebitve, veliko je rim in slengovskih besed. Oba pesnika sta s tema pesniškima zbirkama naredila veliko za slovensko književnost.

Gregor Sulcer, 7. razred

Ariana, mala zimska vila

S sestrami smo ležale na travniku. Bil je prvi dan v letu. Če bi nas ljudje poznali, bi za njih bile zimske vile.

Zaradi očetove kazni smo se na veliko dolgočasile. Naš oče je kralj Camelota. Najstarejši sestri je ime Ariela. Jaz sem Ariana in sem najmlajša izmed sester. Našo mamo je zadela prezgodnja smrt, za to je kriva hudobna vila Kleopatra. Sosednja vas se imenuje Orian. Vladal mu je dobrosrčen kralj, potem pa se je navkljub Kleopatrine temačne preteklosti zaljubil vanjo. Kleopatra ga je zatem zastrupila in ubila.

Karolina Klobasa, 9. razred

Kralj je imel dobrosrčno hčer Lindo. Zdaj je ta hudobna vila, ker jo je Kleopatra uročila in je postala njena žrtev. Naš oče hoče na vsak način pomagati Lindi in ubiti Kleopatro.

Nekega dne je šel s svojimi tovariši v Orion. Tam se je spopadel s Kleopatro, ki ima posebno moč, temačno silo, ki je skoraj ubila našega očeta. Tovariš je pogledal kralja in ga vprašal: »Kralj, ste še živi?« Kralj pa je rekel: »Sem, prijatelj, sem.« Naenkrat je Kleopatra izginila in očeta so pripeljali domov. Ves teden je bil v postelji. Zato sem se odločila, da bom pomagala Lindi ubiti Kleopatro. Šla sem v Orion in se izmuznila v grad. Lindo sem našla v vinski kleti, ko je pripravljala večerjo za Kleopatro. Prijela sem jo za roke in ji rekla: »Linda, zbudi se in se spomni vseh lepih trenutkov, ki sva jih preživeli skupaj.« Naenkrat se je zbudila. Rekla je: »Pa si le prišla pome!« Kleopatra je začela nekaj slutiti in je naredila čarobni napoj, ki naj bi za vedno pogubil kralja Camelota. Prišla je Linda. Imela je toliko moči, da se je uprla in ji vlila čarobni napoj v usta. Tako je umrla. Kleopatra je bila pametna vila. Vedela je, da se bo to zgodilo in je naredila tako, da kdor jo umori, bo sam plačal s svojim življenjem. Linda se je začela čudno vesti, ko smo jo pripeljali v Camelot. Naenkrat je padla

v globok spanec. Pred nami pa je bil list papirja, na katerem je pisalo, da Lindo lahko reši samo Ariana! Vsi smo se spogledali in spraševali, kaj to pomeni. Bili smo že obupani. Meni je šlo na jok. Ko sem potočila prvo solzo, ki je padla na njeno lice, se je Linda zbudila.

Camelot in Orion sta se združila. Nastalo je kraljestvo. V Camelotu sem bila junakinja in vsi so me občudovali. Z Lindo pa sva postali nerazdružljivi prijateljici.

Sanja Bračić, 7. razred

Nadnaravna olimpijska tekmovalca

Minilo je sedem let, odkar je Herkules ubil hudobnega boga Hada. Bilo je to leto, ki je bilo za nekatere Grke zelo pomembno. Bil je dan pred olimpijskimi igrami. Herkul se jih nikoli ni udeležil zaradi njegovih nadnaravnih polbožanskih sposobnosti. To leto pa se je moral.

Možje so vadili, trenirali, se učili za zmage v igrah. Naslednji dan se je začelo. Na stadionu se je vse pripravljalo in na koncu so že samo čakali na tekača z baklo. Nepričakovano so se odprla glavna vrata, skozi njih pa je prišel Hadov sin Horor. Tla in stebri so se drobili, ko je zavpil: »Herkules, sin Zeusa, sramota Grčije! Prišel sem maščevati očeta. Pomerila se bova v treh disciplinah: met diska, rokoborba, konjske dirke. Če izgubiš, bom požgal Grčijo!«

Herkules je izvedel, da nima druge izbire. Vprašal je očeta: »Oče, povej, kaj naj storim?« Z neba se je zaslüşalo: »Sin, sprejmi izziv in dokaži, da si sin Zeusa ter kralj svoje domovine.«

Herkules se je pripravil za met diska. Vrgel ga je iz stadiona v daljavo. Ampak Horor je z vetrom disk preobrnil v nasprotno smer. Ta je priletel nazaj do Herkulesa. Nasmejani Horor je vrgel naslednji,

ampak pred tem mu je Herkules brcnil pesek v oči. Disk je tokrat priletel v steber, kar je pomenilo diskvalifikacijo. Pri rokoborbi je jezni Heror napel mišice. Herkules pa se je posul s peskom. Smrtni udarci Horora so žvižgali mimo Herkulesa, ta pa ga je velikokrat udaril po glavi. Potekel je čas in zmagal je Herkules.

Horor je povedal, da bo tretja igra odločilna. Herkules je na voz privezal svojega Pegaza. Horor pa temnega, grozljivega zmaja. Na začetku je Herkules iz peska in smodnika naredil dimno bombo. Po začetku igre je Hororov zmaj brizgal ogenj po Herkulesovi kočiji, tako da se je ta peljal po enem kolesu. Herkules je pred ciljem v zmaja zalučal dimno bombo, nato pa ga porinil v cestni steber. Herkules je sam prišel do cilja in zmagal. Horor pa se je od jeze stalil v črni prah.

Grki niso nikoli pozabili teh olimpijskih iger. Zevs pa še nikoli prej ni bil tako ponosen na svojega sina, ki je zmagal s pomočjo navadnega peska. Herkules je s svojo ženo Regajno vladal vse do njegovega naslednika.

Filip Senekovič, 7. razred

Vilinski prah

Bila sem na obisku pri dobri vili in sem jo vprašala: »Dobra vila, ali imaš kakšno svojo dogodivščino?« Začela je pripovedovati.

»Sedela sem pod drevesom v lepi, mirni in cvetoči dolini. Razmišljala sem o milijon in eni stvari, a ena misel je res izstopala. Govori o najzlobnejšem škratu tukaj naokoli. Ime mu je bilo Bahač. Naslednje jutro sem se odpravila v mesto. Nekaj sem govorila branjevki na tržnici in naenkrat je vse postalo tiho. Ozrla sem se čez ramo in videla tistega groznega škrate z bradavico ob nosu in z enim štrlečim zobom, ki mu je štrlel iz ust. Že njegov pogled je naznanil, da se začneja boj, a ga ni bilo. Vsa prestrašena sem stekla domov. Preo-

Sanja Bračić, 7. razred

stanek dneva je minil mirno in z veliko veselja v mestu. Naslednje jutro je bilo spet grozovito. Spet je prišel škrat. S seboj je imel svojo vojsko in velkanski nabrušen bel nož. Rekel je: »Kaj je mevžasti meščani, a se bojite tega noža, s katerim vas bom vse ubil?« S tistim nožem je začel tekati naokoli in že kar nekaj jih je bilo mrtvih. Prišel je mimo mene in srce mi je zastalo. K sreči ni ubil mene, ampak druge. Vse mesto je kričalo in škrat je bil pri ubijanju še bolj hiter. Zdaj pa je bilo mesto ubito, le jaz in nekaj otrok, ki jih je škrat pustil živeti, smo jokali in kričali. Na vrsti sem bila jaz. Škratu Bahaču sem govorila: »Ne bodi tako grob do vseh, pusti nas živeti. Glej, otroci jokajo, ker nimajo staršev. Prosim, pusti nas živeti!«

Bahač je bil trenutek tiho, potem pa je zakričal: »Kaj bi rada ti, vilinčica?!« Sklonil se je nad mano in mi držal nož pri vratu. Komaj sem lahko segla do žepa, kjer sem imela prah, narejen posebej za uničenje škrate. Potresla sem ga po škratu in kar naenkrat je bil mrtev. Kar kričala sem od sreče. Z drugim prahom sem posipala ostale ljudi, da so oživelili in vse rane so se jim zacelile. V mestu je bilo spet veselo. Po nekaj minutah smo vsi odšli do škratovega gradu, ki smo ga dokončno uničili. Vsi so me klicali »junakinja«.

Tako smo doživeli nekaj dni groze. Spet se je vse uredilo. In upam, da nikoli več ne bomo srečali takšnega škrate, kot je bil Bahač.

Maja Kukovec, 7. razred

Grajski vrtnar

Trebnje, 5. 10. 1805

Draga graščakinja!

Trenutno sem v slabem stanju. Zaprt sem v temni in hladni ječi. Za jesti in piti mi ne dajo niti kaplje. Zelo hudo je biti v ječi. Drugi zaporniki so mi tudi grozili, toda upam, da tebi gre bolje. Ne žaluj za mano. Se bom že nekako znašel.

Lep pozdrav

Grajski vrtnar

Tadej Roškarič, 8. razred

Grajska ječa, 3. 6. 1801

Draga grajska hči!

Verjetno že veš, da me bodo jutri obglavili. Ljubim te in te tudi bom, ko bom v nebesih.

Tukaj v ječi je tako temno in mrzlo. Ko boš to jutri brala, vedi, da te ne bom pozabil. Upam, da te bom jutri videl.

Ljubim te!

Tvoj vrtnar

Laura Gragar, 8. razred

Grajska ječa, 1. 10. 1800

Predraga!

Jutri zjutraj me bodo obglavili. Vem, da se to sliši grozno, vendar ne skrbi. Svoje življenje želim končati pogumno, zato sem danes tudi brez

strahu odgovarjal. Želim, da si me zapomnite kot poštenega in pogumnega človeka. Moja zadnja in največja želja pa je, da te pred smrtjo še zadnjič vidim in ti povem, da te ljubim. Zato te prosim, če me ljubiš, pridi jutri ob zarji na travnik, kjer me bodo usmrtili.

Z ljubeznijo

Tvoj vrtnar

Sara Fras, 8. razred

Grajska ječa, 1. 8. 1809

Draga!

V ječi je tako temačno, ampak ko pomislim nate, se zelo razveselim. Mislim, da me boš v teh dneh obiskala. Predvidevam, da ti oče ni dovolil priti. Moje srce je strto, hkrati pa tudi veselo, ker vem, da me ljubiš. Jutri, prosim, ne hodi na polje, ker me bodo tam usmrtili. Ne bi rad, da bi trpela ob pogledu name. Večno te bom ljubil.

Z ljubeznijo

Tvoj vrtnar

Lucija Ornik, 8. razred

Grajska ječa, 7. 4. 1731

Draga grajska hči!

Zelo sem nesrečen, ker ždim tukaj v grajski ječi. Žal mi je, da sem si pel, ko sem bil tako srečen, da me imaš rada. Verjetno nikoli več ne bom videl tvojega obraza, zato te lepo prosim, da prideš na travnik, kjer bom usmrčen, da te še zadnjič vidim.

Vem, da najina ljubezen ne bi vodila nikamor zaradi preveč očitnih razlik med nama. A ni mi žal. Saj veš, kaj pravijo: »Ljubezen nikdar ne premine.«

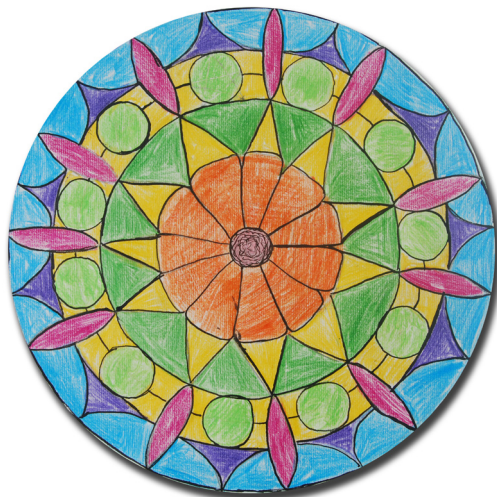
Tvoj dragi vrtnar

Živa Waldhütter, 8. razred

Izjeme so – in to je lepo

Pesnica Saša Vegri, katere pravo ime je Albina Vodopivec, se je rodila leta 1934 v Beogradu. Nižjo gimnazijo je obiskovala v Celju, kasneje se je vpisala na šolo za umetno obrt. Posvetila se je študiju umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Več let je bila svobodna književnica, članica Društva slovenskih pisateljev, od leta 1968 pa tudi knjižničarka v Pionirski knjižnici v Ljubljani. Njen poklic in materinska skrb sta ji pomagala pri boljšem pisanju pesmi za otroke. Za pesniško zbirko Mama pravi, da v očeki glavi je dobila tudi Levstikovo nagrado. Pesmi za otroke je objavljala v Cicibanu, Najdihojci in Mladem rodu. Pisala je tudi pesmi za starejše, njena prva pesniška zbirka za odrasle je bila Mesečni konj. Umrla je leta 2010.

Prebrala sem knjigo z naslovom Naročje kamenčkov, ki je dobila tudi priznanje zlata hruška. Knjigo je napisala Saša Vegri, ilustriral jo je Damijan Stepančič, spremno besedo pa je napisal Igor Saksida. Knjiga je bila izdana leta 2009. V njej najdemo 75 pesmi z različno vsebino. Knjiga je razdeljena na pet razdelkov. Prvi razdelek se imenuje Zdravilne laži, drugi Zakaj, kako in kaj, tretji se imenuje Cica, ptica, v četrtem razdelku, ki nosi naslov Bajke nočnih senc, so zbrane nekatere pesmi z odraslo vsebino, prav tako v petem razdelku Moje naročje. Pesmi so razvrščene od najbolj otroških do najresnejših. V razdelku Zdravilne laži so pesmi, v katerih je veliko domišljije, igre, otroškega gledanja na svet. Zakaj, kako in kaj je razdelek z resnejšo vsebino, govori o temni in svetli plati otroštva. V njem najdemo pesem Bel strop razreda mirno name gleda. Tretji razdelek mi je bil zelo všeč. V njem je pesnica predstavila različne zgodbe otrok in njihove navade. Po tihem sem sklepala, da pesem Saša govori prav o njej. Četrty razdelek mi je bil najbolj všeč. Govori o ljubezni,

Patricija Kotar, 7. razred

strahu, stiski, sreči ter o razlikah med spoloma. V njej najdemo pesmi: Tako blizu si, Pesem jeseni, Rosa na pajčevinah. Peti razdelek govori o družini in resnejših temah.

Bel strop razreda mirno name gleda je pesem o različnih čustvih, pričakovanju in sreči pa tudi o žalosti. To pesem doživljam kot nekaj samotnega. Tudi vse druge pesmi v razdelku Zakaj, kako in kaj govorijo o temni in svetli plati otroštva. Deček v pesmi je osamljen, zato bi to pesem uvrstila med temne plati otroštva. Ljudje v današnjem času različno gledajo na svet. Če ima družina deklico, ki veliko govori in sprašuje, jo vsi pohvalijo in se smeji. Meni se zdi, da je to čisto drugače, če sprašuje majhen fant. Vsi ga nejeverno gledajo in velikokrat rečejo, da so to odrasle zadeve. V tej pesmi ima deček samo narisane prijatelja, marsovca. Že v drugem verzcu deček pove, da je tih kot ozvezdje in da je sam. Zdi se mi, da moraš poezijo brati med vrsticami, da razumeš, kaj je pesnica hotela povedati. To sem tudi sama storila in tako,

Anja Krautič, 7. razred

kot sem napisala, sem razumela pesem. A izjeme so – in to je lepo. Lepo je, če nisi osamljen kot ta fant, da imaš prijatelje, nekoga, ki te ima rad, ki te nikoli ne zapusti. Želim si, da bi vsi na svetu imeli nekoga ob sebi, nekoga, ki bi bil v najhujših trenutkih ob tebi. Vse pesmi, ki pa govorijo o tem, pa so predstavljene v razdelku Cica, ptica. V teh pesmih so predstavljena različna otroštva otrok. Vsi otroci so nekaj posebnega, na sebi imajo nekaj drugačnega, a to ni nujno slabo. Lepo je, če so izjeme. Kako pa bi bilo, če bi imeli vsi enako mnenje, doživljanje?

Vzemimo na primer pesem Saša. Bila je deklica, v otroštvu precej nevezgajena, a je odrasla v samozavestno in olikano dekle. To pomeni, da se ljudje spreminjamo. Ob teh pesmih v razdelku Cica, ptica pa so spodaj tudi pripisi. Vse te epilogue in komentarje postavlja dedek. Ob površnem branju bi marsikdo mislil, da dedek samo gojra, ampak če natančno pogledaš, se v veliko primerih postavi na stran otroka in daje same smešne komentarje.

Pesmi so res polne drugačnosti in izjem. Že naslov navezuje na to temo. Ptica deluje kot simbol svobode, drugačnosti. Cica pa je s tem predstavljena kot dekle, drugačno in posebno. Najbolj so se mi zdeli prepričljivi otroci, ki so res nekaj posebnega: Saša; Petra, ki je jedla samo zelenjavo in pila vodo; Janko, o katerem pesnica že na začetku pove, da ga čarovnica ni poredila in pojedla. V našem vsakdanjem življenju to res ni izjema, a če pogledamo drugače, v svetu domišljije, je. Pesnica je vzela to iz pravljice Janko in Metka, kjer Janka čarovnica poredi. Torej, če se ozremo na pravljico stran, je to res izjema, da čarovnica Janka ni pojedla. Zelo zanimiva je tudi pesem Nina, ki si je želela bratca.

Knjiga naroče kamenčkov je res nekaj posebnega. Smešno je, ko pesnica uporablja slengovske besede. Vsakdo si lahko pesem razlaga drugače, saj ima vsak svoj način razmišljanja. Veliko pesmi je podobnih, a ne po temi, temveč po občutjih. Veliko otrok v pesmih je žalostnih ali pa veselih. A izjeme so – in to je lepo.

Živa Waldhütter, 8. razred

Otroštvo je zame najlepši del življenja. V njem raziskujemo, iščemo in tudi poiščemo odgovore na mnoga vprašanja. A le, če smo radovedni. Le raziskovalci najdejo odgovore in lahko jih najdeš tudi v pesmih Saše Vegri, če jih raziskuješ.

V pesmi Bel strop razreda mirno name gleda prikazuje otroštvo kot šolo. Tudi jaz mislim tako, saj se v tem starostnem obdobju predvsem učimo, raziskujemo. Iščemo odgovore na postavljena vprašanja. Postavljamo si ogromno vprašanj, na katera bi vsi radi imeli odgovore. Naprej in naprej jih iščemo, a veliko vprašanj ostane neodgovorjenih. Zdaj že pokojna pesnica se je lotila te teme. Iskala je odgovore, ki jih je našla v pesnjenju. Vsakdo lahko najde odgovore, a izjeme jih najdejo – kar je lepo. Pesem se lepo ujema z naslovom

tega spisa. Nekdo v šoli zelo posluša in zato se mu ni treba učiti toliko kot nekemu, ki malo posluša. To ga naredi za izjemo. Vsakdo se počuti dobro, če je v čem boljši od drugih. Verjamem, da imajo vsi ljudje sposobnosti, ki jih naredijo za izjeme – in to je lepo. Oseba v pesmi vidi marsovca v belem skafandru, celo pozdravi ga. Veliko ljudi bi se na njegovem mestu ustrašilo. Takšne stvari naredijo izjeme – in to je lepo. V pesniški zbirki Naroče kamenčkov je pesnica Saša Vegri oziroma Albina Vodopivec združila vse svoje najlepše pesmi. Več pesmi govori o otroštvu. V nekaterih oče opisuje mamo. Druge govorijo o dečkih ali deklicah, o katerih ima dedek vedno nekaj povedati. Tako je v večini pesmi otroštvo glavna tema. Iz tega lahko razberemo, da je pesnica preživela lepo otroštvo. V sklopu Cica, ptica so odlični prikazi otrok kot izjem. V prvi pesmi, po kateri je sklop dobil ime, je Cica predstavljena kot ptica. Leti, jadra na nebu. Tako je v vsaki od teh pesmi predstavljen otrok kot izjema – in to je lepo. Nekateri imajo takšne, drugi spet drugačne sposobnosti, a vsi so izjeme.

Saša Vegri se je rodila v Beogradu. S starši se je preselila v Slovenijo, ker sta bila oba Slovenca. Po končani nižji gimnaziji se je izučila za risarico. Nekaj časa je delala na Geodetskem inštitutu v Ljubljani kot risarka. Pozneje se je odločila za študij na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Po končanem študiju je nekaj let delala kot samostojna pisateljica, pozneje pa se je do upokojitve zaposlila v Pionirski knjižnici v Ljubljani. Pisala je za otroke in odrasle. Dobila je Levstikovo nagrado. Umrila je leta 2010 v Ljubljani.

Pesnica je v pesmih predstavila vse otroke kot izjeme, kar se mi zdi zelo lepo. Vsakdo je poseben na svoj način. Vsi smo izjeme – in to je lepo.

Aljaž Krautič, 9. razred

Učenje, miselni vzorci, čas in cilji

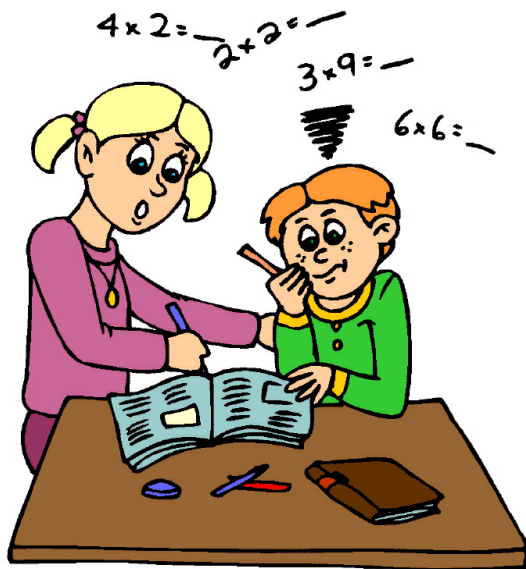
Preden se lotiš učenja, si naredi načrt. Načrtovanje učenja ti bo pomagalo, da se boš znal/-a bolje organizirati in učenje res opravi/-a v določenem času.

Ne pozabi si med učenjem vzeti odmora.

Kako si učinkovito zapomniš prebrano snov:

1. Najprej v grobem preleti vso snov, vse naslove, podnaslove, celotno količino, ki se jo moraš naučiti.
2. Nato počasi preberi poglavje za poglavjem.
3. Poglavja razdeli na smiselne dele.
4. Izpiši in podčrtaj si ključna dejstva.
5. Naredi si miselni vzorec.
6. Še enkrat preglej celotno snov.
7. Snov večkrat ponavljaj ob miselnem vzorcu in to poskušaj ohraniti v spominu.

<http://goo.gl/h6bZVK>

8. Poskušaj snov povezati tudi z življenjskimi situacijami, saj boš tako lažje razumel/-a in si jo zapomnil/-a za dlje časa.

Za uspešno učenje je potrebna motivacija. Postavi si določene želje, ki jih boš uresničil/-a, če se boš vse uspešno naučil/-a.

Odlaganje je lahko vzrok za slab učni uspeh, povzročča pa tudi nezadovoljstvo s seboj, stisko in potrto. Bolj ko odlasamo, težje se lotimo dela in vedno manj časa nam ostane, da bi začetno delo lahko uspešno končali.

Zanimivo, koliko pregovorov je povezanih z dobro izkoriščenim časom.

Čas je zlato.

Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri.

Dneva ne moreš zadržati, lahko pa ga izkoristiš.

Kar se lahko kadar koli, se ne naredi nikoli ...

Čas lahko izkoristimo ali zapravimo!

Ko postanemo gospodar svojega časa, dobimo občutek, da obvladujemo svoje življenje. Bolj ko čas načrtujemo, bolje ga izkoristimo in bolj smo zadovoljni.

Karin Najdenik, 8. razred

Rožičevo pecivo

<http://goo.gl/ly2avC>

Sestavine:

- 4 jajca
- 1 skodelica sladkorja
- 1 skodelica moke
- 1 skodelica rožičeve moke
- 1 skodelica mleka
- 1/2 skodelice olja
- 1 pecilni prašek
- 4 olupljena in naribana jabolka
- 100 g masla
- 100 g jedilne čokolade

Postopek

Rumenjake in sladkorje penasto zmešamo. Iz rožičeve moke, mleka, olja in pecilnega praška naredimo testo. Dodamo naribana jabolka in na koncu sneg beljakov, ki ga narahlo primešamo kar s kuhalnico. Pečemo na 200 stopinj Celzija, približno 30 minut. Še vroče pecivo oblijemo s čokoladnim prelivom.

Jogurtovo pecivo s sadjem

<http://goo.gl/KCYXK8>

Sestavine:

- 1 lonček navadnega jogurta (150–180 g)
- 2 jogurtova lončka moke
- 2 jajci
- 1 jogurtov lonček sladkorja
- 1 jogurtov lonček olja (lahko le pol lončka)
- 1 vanilijev sladkor
- 1 pecilni prašek
- nekaj kapljic ruma (lahko izpustite)
- sveže sadje ali (mešano) sadje iz konzerve

Postopek

Vse sestavine zmešamo. Najprej penasto zmešamo jajca s sladkorjem in z vanilijevim sladkorjem, dodamo jogurt, olje, moko s pecilnim praškom ter na koncu malo ruma.

Pekač naoljimo in vanj vlijemo pripravljeno maso. Po tej masi posujemo na manjše koščke narezano sveže sadje ali že narezano mešano sadje iz kompota, ki smo ga prej odcedili. Lahko uporabimo tudi odcejene in na kocke narezane breskve, marelice, ananas. Pečemo v že ogreti pečici pri 180 stopinjah Celzija, okoli 35–40 minut. Pečeno pustimo, da se ohladi in narežemo na kocke.

Domači kruhki

<http://goo.gl/6HxOSn>

Sestavine:

- 25 dag kokosove moke
- 12 dag naribane jedilne čokolade
- 10 dag mletih orehov
- 25 dag sladkorja v prahu
- 3 jajca

Postopek

Jajca ločimo in posebej naredimo sneg. Zmešamo vse sestavine: kokosovo moko, čokolado, orehe, sladkor, rumenjake in sneg, da dobimo gladko maso. Nato oblikujemo kroglice, jih povaljamo v sladkorju v prahu in jih damo na pekač, obložen s peki papirjem. Kroglice malo zmečkamo s prsti, jih potisnemo proti pekaču, da postanejo bolj ploščati. Pečemo jih 5–8 minut pri 200 stopinjah Celzija, dokler ne počijo.

Preden jih pobereite s pladnja, jih pustite, da se čisto ohladijo.

Jagodni napitek

<http://goo.gl/kb8wtj>

Sestavine:

- 1,5 dl mleka
- 250 g jagod
- 1 žlica sladkorja
- vaniljev sladoled

Postopek

Očistimo jagode. Nekaj jih pustimo za okras, druge damo v mešalnik. Dolijemo mleko, dodamo sladkor in vse skupaj mešamo 1 minuto.

Napitek prelijemo v kozarec.

Dodamo kepico vanilijevega sladoleda. V kozarec vtaknemo slamico in napitek okrasimo s svežimi jagodami.

Kokosov poljub

<http://google/fkEFYx>

Sestavine:

- 4 dl kokosovega sirupa
- 6 dl ananasovega soka
- 6 dl pomarančnega soka
- 2 dl grenadine (sirup granatnega jabolka)
- 2 dl smetane

Postopek

Za koktajl v kozarcu oziroma mešalniku za koktajle skupaj z ledom dobro premešamo vse sestavine in vsebino precedimo v vnaprej ohlajeni kozarec za koktajle.

Rumove kroglice

<http://google/lqDSYf>

Sestavine:

- 20 dag albert keksov
- 10 dag sladkorja v prahu
- 10 dag kokosove moke
- 10 dag čokolade v prahu
- 25 dag margarine
- 4 žlice ruma

Postopek

Vse sestavine zgnemo in oblikujemo majhne kroglice, ki jih po želji lahko povaljamo v kokosovi moki, mletih orehih ali v kristalnem sladkorju.

Bananine kocke

<http://goo.gl/LFWX&H>

Sestavine:

Biskvitno testo:

- 5 rumenjakov
- 3 žlice moka
- 3 žlice sladkorja
- 2 žlici kakava
- 5 beljakov

Karamela:

- 15 dag sladkorja
- 1 dl vode

Krema 1:

- 2 vanilijeva pudinga
- 4 dl mleka
- 4 žlice sladkorja

Krema 2:

- 20 dag margarine
- 2 žlici sladkorja v prahu
- 1 bananin ekstrat

Preliv s čokolado:

- 20 dag jedilne čokolade
- 12 dag margarine

Postopek

Biskvitno testo

Vse sestavine postopoma zmešamo in damo peči na peki papir za približno 10 minut, (približno) na 180 stopinj Celzija. Vroči biskvit prelijemo s karamelo, sladkor sprajžimo in prelijemo z vodo.

Krema 1+2

Pudinga skuhamo z mlekom in s sladkorjem v navedenih količinah in ga ohladimo.

Zmešamo margarino, sladkor v prahu in bananin ekstrat ter dodamo ohlajenemu puding.

S pripravljeno kremo namažemo biskvit in prelijemo s pripravljeno čokolado.

Postavimo na hladno, da se strdi, nato narežemo na majhne kocke.

Živa Waldbütter, 8. razred

Kelti so bili skupina ljudstev in plemen, ki so že v času železne dobe živela v srednji Evropi. Govorili so keltske jezike, imeli pa so tudi podobno kulturo. Njihovi svečeniki so bili druidi, ki so bili med drugim tudi izvrstni astrologi. Keltsko leto je imelo trinajst lunarnih mesecev, ki so odlikavali Lunine cikle, vsak izmed njih je povezan z drevsom. Drevesom so pripisovali posebne moči.

Drevo, v znamenju katerega ste rojeni, naj bi simboliziralo vašega duhovnega vodnika. Po druidskem izročilu bi moral vsak posaditi svojo rastlino ali drevo, kjer bi našel mesto opore, sprostitev in požitve.

Poglejte v horoskop, ugotovite, kateremu drevsu pripadate, in preberite nekaj o svojem značaju.

<http://goo.gl/pLsGY5>

JABLANA: predstavlja ljubezen, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, izražajo zadovoljstvo in so atraktivni, prijetne zunanosti, radi se spogledujejo, so avanturisti, čutni in strastni ljubimci, vedno zaljubljeni, hočejo ljubiti in biti ljubljene, so zvesti, nežni, talentirani za znanost, živijo za danes.

(25. 6.–4. 7. in 23. 12.–31. 12.)

<http://goo.gl/Bq7x6n>

JESEN: predstavlja ambicioznost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so izredno atraktivni, ambiciozni, inteligentni, talentirani, veselijo se življenja, ne menijo se za kritiko, radi se igrajo z usodo, lahko so tudi egoisti, so pa tudi zelo zanesljivi, prav tako so zve-

sti ljubimci, včasih možgani ukazujejo njihovemu srcu, vendar zveze jemljejo zelo resno.

(25. 5.–3. 6. in 22. 11.–1. 12.)

BUKEV: predstavlja kreativnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, imajo izrazito dober okus, zaskrbljeni so zaradi svojega videza, dobro organizirajo življenje in kariero, so ekonomični, enkratni življenjski partnerji, dobri vodje, ne tvegajo po nepotrebnem, odlikuje jih domiselnost, zelo skrbijo za svoje zdravje.

(22. 12.)

<http://goo.gl/Zm0Qx>

BREZA: predstavlja inspiracijo, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, se veselijo življenja, so atraktivni, elegantni, prijazni, zadovoljni, ne marajo ničesar, kar je pretirano, radi imajo življenje v naravi in miru, niso pretirano strastni, včasih so lahko domišljavi, tudi premalo ambiciozni, znajo pa narediti mirno in zadovoljno vzdušje.

(24. 6.)

<http://goo.gl/1LRvj>

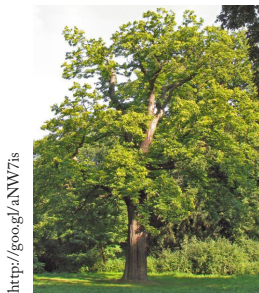
SMREKA: predstavlja varnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so navadno zelo lepi, samozavestni, odločni, nepotrpežljivi, znajo biti urejeni, so dobrega zdravja, niso sramežljivi, včasih radi gledajo na druge nekoliko

<http://goo.gl/ZapTjZ>

zviška, prav tako radi vplivajo na druge, imajo veliko talentov, zdrav optimizem, čakajo pravo ljubezen, sposobni so za sprejemanje hitrih odločitev.

(9. 2.–18. 2. in 14. 8.–23. 8.)

<http://googl/aNW7is>

KOSTANJ: predstavlja iskrenost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so izrazito lepi, ne marajo pritiska, veselijo se življenja, zanima jih veliko stvari, so rojeni diplomati, vendar so v družbi občutljivi, pogosto negotovi, občutek imajo, da jih okolica ne razume, ljubijo samo enkrat, težko najdejo pravega partnerja.

(15. 5.–24. 5. in 12. 11.–21. 11.)

<http://googl/LIZCYH>

PLATANA: predstavlja zvestobo, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so močni, mišičasti, odgovorni, zadovoljni, optimistični, natančni, brezbržni, jemljejo vse, kar jim življenje nudi, radi imajo denar in priznanja, sovražijo samoto, prav tako so strastni ljubimci, zvesti, a so hitro užaljeni.

(25. 1.–2. 2. in 26. 7.–4. 8.)

<http://googl/mdoiW7>

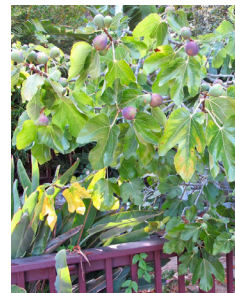
BREST: predstavlja plemenitost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so prijetne pojave, oblečeni z okusom, povejo na glas, kar jim ne odgovarja, ne oprostajo tujih napak, so veseli, zvesti, iskreni, plemeniti, širokosrčni,

praktični, iskreni partnerji, radi vodijo, odločajo za druge, imajo velik smisel za humor.

(12. 1.–24. 1. in 15. 7.–25. 7.)

FIGA: predstavlja čustvenost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so zelo močni, samovoljni, neodvisni, polni humorja, talentirani za praktičnost, inteligentni, ne dovoljujejo ugovorov ali kreganja, radi imajo življenje, družino, otroke in živali, radi so v družbi.

(14. 6.–23. 6. in 12. 12.–21. 12.)

<http://googl/x6VG1v>

JELKA: predstavlja skrivnostnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so polni okusa, pošteni, šolani, čustveni, trmasti, egoistični, vendar skrbijo za svoje najbližje, so talentirani, zanesljivi, precej zadovoljni, radi imajo vse, kar je lepo, imajo veliko prijateljev, a tudi sovražnikov.

(1. 1.–11. 1. in 5. 7.–14. 7.)

<http://googl/8A31k6>

LESKA: predstavlja izjemnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so šarmantni, skromni, polni razumevanja, priljubljeni, čustveni, iskreni, tolerantni partnerji, komplicirani ljubimci, znajo narediti vtis, so aktivni borci za socialno pravičnost in imajo predstavo o pravičnosti.

(22. 3.–31. 3. in 24. 9.–3. 10.)

<http://googl/uhorCv>

<http://goo.gl/sEYJck>

GRM: predstavlja dober okus, ljudi, ki so se rodili v tem znamenju, zaznamuje hladna lepota, skrbijo za svoj videz in kondicijo, dober okus, niso egoisti, življenje si prijetno uredijo, živijo zelo disciplinirano, od partnerja zahtevajo priznanje in enakopravnost, redko so zadovoljni s svojimi občutki, ne verjamejo skoraj nikomur, nikoli niso prepričani o lastnih odločitvah, so pa zelo vestni delavci.

(4. 6.–13. 6. in 2. 12.–12. 9.)

<http://goo.gl/vytkT>

LIMONA: predstavlja sum, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, sovražijo kreganje, stres in službo, nimajo radi dolgočasnosti in udobja, so prijazni in popustljivi, žrtvujejo se za prijatelje, imajo veliko talentov, vendar niso dovolj ambiciozni, da bi jih uporabili in izpopolnili, nenehno se pritožujejo in kritizirajo, so tudi zelo ljubosumni, vendar zvesti.

(11. 3.–20. 3. in 13. 9.–22. 9.)

<http://goo.gl/6s6fjH>

JAVOR: predstavlja neodvisnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so nenavadne osebe, odlikuje jih izrazita moč izražanja in originalnost, so boječi in zadržani, ponosni, prepričani sami vase, željni novih izkušenj, včasih nervozni, imajo dober spomin, se hitro učijo, po navadi imajo komplicirano ljubzensko življenje,

radi vplivajo na druge.

(11. 4.–20. 4. in 14. 10.–23. 10.)

HRAST: predstavlja pogum, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so močni, neodvisni, nepopustljivi, čustveni, ne marajo sprememb, z nogami so vedno na trdnih tleh, držijo se dejstev, enostavno ne razmišljajo, ampak delujejo.

(21. 3.)

<http://goo.gl/bNM0fY>

OLJKA: predstavlja modrost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, imajo radi sonce, toploto, so čustveni, razumni, mirni, domišljavi, veseli, tudi polni razumevanja, izogibajo se agresivnosti in nasilja, imajo izrazit občutek za pravičnost, niso ljubosumni, radi berejo in radi so v družbi izobraženih ljudi.

(23. 9.)

<http://goo.gl/hZfig5>

BOR: predstavlja izjemnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, imajo radi prijetno družbo, so zelo vzdržljivi, aktivni, naravni, zanesljivi, praktični, dobri sopotniki, hitro se zaljubijo, a hitro izgubijo interes, hitro odnehajo, menjavajo partnerje, dokler ne najdejo idealnega partnerja, ki mu zaupajo.

(19. 2.–28. 2. in 24. 8.–2. 9.)

<http://goo.gl/lhpzT2>

<http://goo.gl/9pYOM5>

TOPOL: predstavlja negotovost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, delujejo zelo dekorativno, niso dovolj prepričani sami vase, razumni so samo, ko je to nujno potrebno, potrebujejo podporo in prijazno okolje, da se lahko sprostijo in odprejo, so zelo izbirčni, pogosto sami, tudi zelo negotovi, umetniške narave, dobri organizatorji, nagibajo se k filozofiranju, so pa zanesljivi v vsaki situaciji, zveze jemljejo zelo resno.

(4. 2.–8. 2. in 1. 5.–14. 5. in 5. 8.–13. 8.)

<http://goo.gl/YBVYxH>

NEŠPLJA: predstavlja čutnost, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so šarmantni, strastni, dobri spremljevalci, veseli, dajo vse od sebe, radi so opaženi, ljubijo življenje, gibanje, nemir, pa tudi krize, hkrati so odvisni in neodvisni, so veliki umetniki, nikoli se ne predajo.

(1. 4.–10. 4. in 4. 10.–13. 10.)

<http://goo.gl/F0LdMb>

OREH: predstavlja strast, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so neodvisni, čudni in polni nasprotovanj, pogosto egoistični, agresivni, velikodušni, omikani, spontani, reagirajo nepričakovano, včasih so tudi brezmejno slavohlepni in ambiciozni, niso fleksibilni, znajo biti težki in čudni partnerji, drugi jih po navadi ne marajo, vendar se jim pogosto čudijo, ker so tako dobri strategji, znajo biti zelo ljubosu-

mni, ne sklepajo kompromisov.

(21. 4.–30. 4. in 24. 10.–11. 11.)

VRBA ŽALUJKA: predstavlja melanholijo, ljudje, ki so se rodili v tem znamenju, so čudoviti, a melanholični, so tudi zelo atraktivni, iskreni, labilni, zaželeni, duhoviti, radi imajo vse lepo in okusno, radi potujejo, znajo biti pravi sanjači, so neutrudni, komplicirani, iskreni, labilni, imajo dobro intuicijo, trpijo zaradi ljubezni, včasih najdejo partnerja, ki jih varuje.

(1. 5.–10. 5. in 3. 9.–12. 9.)

<http://goo.gl/60XBeb>

Laura Gragar, 8. razred

Štiri ekipe so bile razpoznavne po barvah.

Manjkalo ni niti navijačev.

V torek, 24. 12. 2014, je v okviru projekta Popetrimo šolo potekala zanimiva prireditev Jurček se zabava. Na prireditvi, ki smo jo podnaslovili Moja Slovenija, so sodelovali učenci od 5. do 9. razreda. Prireditev, ki smo jo vsebinsko preoblikovali, je potekala po istoimenski televizijski oddaji, ki jo vodi Mario Galunič. V tekmovanju so sodelovale ekipe rdečih, modrih, zelenih in rumenih. Vsaka skupina je imela svojo maskoto, vodje posameznih skupin so bili devetošolci. Ekipe so se preizkušale v poznavanju slovenskih krajev, znanih slovenskih osebnosti, v znanju iz slovenske glasbe in športa ter v spoznavanju slovenskih državnih praznikov. Da je prireditev bila odlično izpeljana, so zaslužni vsi tekmovalci, navijači in učitelji, ki so pomagali pri izvedbi te zabavne prireditve. Mentorica je bila Milena Kokol. Kviz Moja Slovenija je potekal tudi v okviru državnega praznika ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Učenec Aljaž Krautič je izdelal video z naslovom Moja domovina, v katerem so učenci izrazili odnos do svoje domovine.

Med kvizom je bil tudi zabavni program.

Ekipe so se zelo resno lotile kviza Moja Slovenija.

Zapisala: Milena Kokol

V okviru projekta Popestrimo šolo smo izvedli tudi predstavitev države Hrvaške. Naša južna sosedja je stopila v Evropsko unijo leta 2013. Ker sodelujemo tudi v projektu Evropska vas, smo na zanimiv način predstavili naravno in kulturno dediščino Hrvaške. Učenci so se spomnili tudi junakov iz hrvaške zgodovine, tako so zaigrali vlogo Regice in Dudeka. Plesali so slavonski ples, zapeli pesmi legendarnih glasbenih skupin, kot so Novi fosili in Dalmatinske klope, ter zaigrali odlomek iz filma Larina izbira.

V igri vlog se učenci vživeli tudi v Janico Kostelič.

Iz kmečke zgodovine sta znana Regica in Dudek iz Hrvaškega Zagorja.

Učenci so zaplesali slavonsko kolo.

Zapisala: Milena Kokol

<http://goo.gl/KHEQ8L>

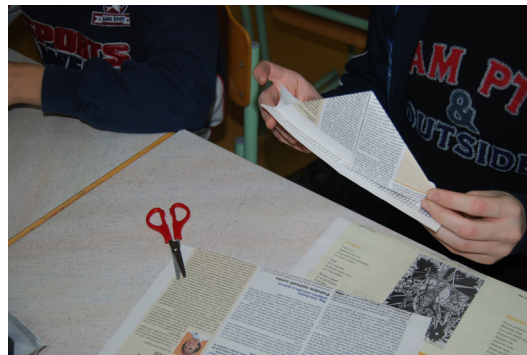

Vsaka ladjica je zgodba zase.

Naša šola je sodelovala v projektu Naj nas ladjice povezujejo. Idejno zasnovano za ta projekt je dal profesor zgodovine Boris Krabonja. Dogodki, ki so se zgodili v času holokavsta, to je načrtno uničevanje judov in drugih nenemških narodov, so pustili velik zgodovinski pečat okrutnosti in nečlovečnosti. Spomini se znova in znova odpirajo, nastajajo nove in pretresljive zgodbe. Projekt Naj nas ladjice povezujejo je dosegel svoj cilj. Izdelalo se je okrog 2,5 milijona ladjic. Sodelovalo je 176 osnovnih in srednjih šol. Naši učenci so izdelali 5400 ladjic. Vseh 2,5 milijona ladjic je bilo izdelanih iz starega papirja. Vsa ta velika količina papirja se bo stehtala in zbrani denar bo šel v dobrodelfne namene, tudi za revne indijske otroke. 19. 3. 2014 je v Slovenskem narodnem gledališču v Mariboru potekala zaključna svečana prireditev, ki jo je odlično izvedla Srednja ekonomska šola Maribor in plesna šola Sebastijan. Prireditve se je udeležilo tudi 12 učencev naše šole, in sicer pod mentorstvom Milene Kokol in Aleksandre Verbošt. Skozi plesne, pevske in različne zgodbe smo bili deležni opomina in opozorila, da se holokavst ne sme več ponoviti. Vsem, ki smo naredili ladjico, je toplo pri srcu, še posebej, ker smo s tem dejanjem pomagali sočloveku. Prireditve se je končala s človekoljubno noto: »Hvala, ker vam ni vseeno.«

<http://goo.gl/g7cwg>

Zapisa: Milena Kokol

[6 milijonov žrtev za drugačno otroštvo]

[Tekmovanja]

Živa Waldhütter, 8. razred

Tekmovanje v znanju iz geografije

6. 2. 2014 je potekalo šolsko tekmovanje v znanju iz geografije, in sicer z naslovom Vloga vode v pokrajini. Tekmovanja se je udeležilo 17 učencev. Bronasto priznanje so dosegli: Aljaž Krautič, Anja Krautič, Karin Najdenik, Lucija Ornik, Kristjan Mihael Reisman in Živa Waldhütter. Na območno tekmovanje so se uvrstili trije učenci: Lucija Ornik, Kristjan Mihael Reisman in Živa Waldhütter. Srebrno priznanje je na območnem tekmovanju dosegel Kristjan Mihael Reisman.

Iskrene čestitke.

Mentorica: Milena Kokol

Karin Najdenik, 8. razred

Tekmovanje v znanju iz zgodovine

Na OŠ Selnica ob Dravi je potekalo območno tekmovanje v znanju iz zgodovine. Tekmovanja sta se udeležila Aljaž Krautič in Polona Kren. Polona Kren je osvojila srebrno priznanje.

Iskrene čestitke.

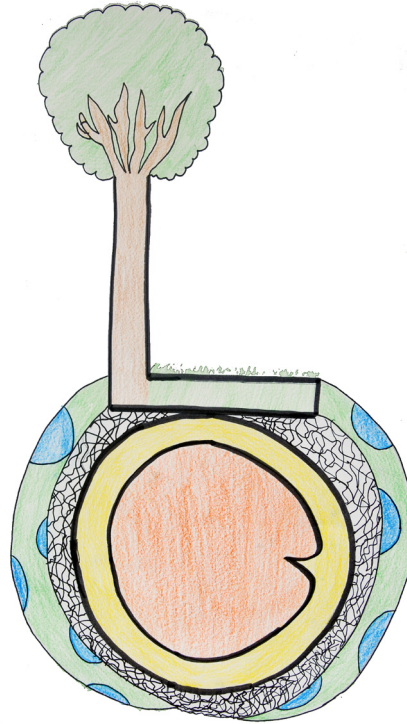
Mentorica: Milena Kokol

V okviru izbirnega predmeta turistična vzgoja smo izvedli predavanje z naslovom Južna Afrika. Predavanje je vodil Marko Plateis, ki ima svoje korenine v Jurovskem Dolu. Na zanimiv način je prikazal dejavnost prostovoljstva v državi Ruanda. Marko Plateis dela kot reševalec v UKC Maribor in se večkrat udeležuje popotovanj ter opravlja vlogo zdravstvene službe v državah v razvoju.

Marko Plateis opravlja človekoljubno poslanstvo.

Zapisala: Milena Kokol

Lucija Ornik, 8. razred

[Predavanje Marka Plateisa]

V petek, 7. 3. 2014, ob 18. uri je v kulturnem domu v Jurovskem Dolu potekal dobrodelni koncert Dan otroških sanj. Na prireditvi so nastopili glasbeni in plesni ustvarjalci iz domačega kraja in bližnje okolice, kot so: otroški pevski zbor OŠ Jožeta Hudalesa, vrtec OŠ Jožeta Hudalesa, ansambel Aplavz, gasilec Sašo, ansambel Yolly Band, zasebna glasbena šola Muziklub, ritmično gimnastična skupina OŠ Jožeta Hudalesa, šolski ansambel, Mili, Twirling, plesni in mažoretni klub Lenart, ansambel Splet, Trio Mateja Jagriča, Anita Kralj, ansambel Naveza, plesna šola Samba, Eva Boto. Prireditve je vodila Darinka Čobec. Organizacijo prireditve je vodil upravni odbor šolskega

sklada OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, in sicer v naslednji zasedbi: ravnatelj Stanislav Senekovič, Nada Ornik, Alenka Dominik, Mateja Konrad, Aleksandra Žnuderl, Ana Šuster Kraner, Maksimiljan Krautič, Jože Eder in Milena Kokol. Zbrana sredstva so namenjena otrokom, ki prihajajo iz socialno šibkih družin, saj jim bomo pomagali pri sofinanciranju šolskih potrebščin za naslednje šolsko leto. Manjši del zbranih sredstev se bo namenil nakupu igral za vrtec. Upravni odbor šolskega sklada se iskreno zahvaljuje nastopajočim, njihovim mentorjem in vsem, ki so pomagali pri izvedbi te prireditve. Dobrodelni koncert Dan otroških sanj so omogočili: Občina Sveti Jurij, Trgovina

Skupina Sončki iz vrtca

Ritmično gimnastična skupina

Otroški pevski zbor

Šolski ansambel

in šiviljstvo AZUR, Nada Ornik, d. o. o., Zlatko Knez, prevoznništvo, cvetličarna Almaja iz Lenarta, Vrtnarstvo Biserka Kramberger, Frizerski salon Tanja, trgovina Mercator, Saubermacher Slovenija, d. o. o., Gostilna Špindler, Mateja Konrad s. p., Aleksandra Žugman, Ivan Črešnar, Branko Senekovič, Radio Center, Copy center Lenart, Pošta Slovenije, Društvo kmečkih gospodinj Sveti Jurij, ozvočitev Silvo Plemenič, Matej Divjak in Jože Jager, Radio Slovenske gorice. Za fotografranje prireditve je poskrbel Maksimiljan Krautič, za računalniško oblikovanje plakata, vabila in zahvale pa računalnikar Dani Sajtl.

Hvala vsem, ki so začutili to srčnost in dobro-

delnost in so napolnili kulturni dom v Jurovskem Dolu. Skupaj z vami smo preživeli lep petkov večer pod geslom: »Z roko v roki uresničujmo sanje naših otrok.«

Zapisa: Milena Kokol

Osrednja gostja Eva Boto

Anita Kralj

Ansambel Splet

Humorist Sašo

Gorenjec se po dolgih letih pregovarjanja končno spravi k frizerju.

Frizer: »Kako naj vas ostrizem?«

Gorenjec: »Najbolje bi bilo, če kar zastonj!«

Polža se sprehajata in prideta do široke ceste. Eden se odloči, da bo šel čez. Drugi pa mu reče: »Saj si nor! Čez 3 ure pride avtobus.«

Mujo in Haso se sprehajata v gozdu. Mujo vpraša Hasa.

Mujo: »Znaš naštetih 5 živali?«

Haso: »Seveda znam.«

Mujo: »No, potem pa jih naštej.«

Haso: »Zajec, lisica, volk in dva medveda.«

Janezek se pelje s kolesom po hribu navzdol. Spodaj stoji policist, ki kriči: »Stoj, nimaš luči! Janezek mu reče: »Zavor tudi ne!«

»Mihec, kam spada netopir?«

»Med miši, ki so se šolale za letalce.«

»Da sem kadil? To pa ne bo držalo,« se je branil pubertetnik pred svojo mamo. »Morda vohaš še včerajšnji dim, ko sem imel toliko domačih nalog, da se mi je od vsega hudega kadilo iz možganov.«

Janezek se vozi s kolesom. In ko se pelje mimo cerkve, ga župnik vpraša, zakaj ni prišel k verouku. Janezek pa ga vpraša: »Kdo mi bo pa kolo čuval?«

Župnik mu odgovori: »Sveti duh.«

Janezek vstopi v cerkev in se prekriža: »V ime-nu očeta in sina. Amen.«

Župnik ga vpraša: »Janezek, kaj pa sveti duh?«

Janezek pa odvrne: »Čuva moje kolo.«

Šale zbrala: Laura Gragar, 8. razred

Eva Krel, 4. razred

Žena nervozno išče nekaj po stanovanju. »Miha, si videl mojo knjigo?« končno vpraša moža.

»Katero?«

»Tisto z naslovom: »Kako doživeti sto let.«

»Vrgel sem jo v smeti, ker jo je hotela brati tvoja mama.«

V čem je razlika med tovornjakom norih krav in tovornjakom blondink?

V registrski.

Zakaj delajo blondinke tudi čez vikend?

Da se jim ni potrebno v ponedeljek ponovno izobraževati.

Učiteljica je vprašala Janezka:

»Koliko je dva in dva?«

»Štiri!«

»Janezek, sedi! Pet!«

Janezek: »Aja! Ja, ja, pet je!«

Chuck Norris je tako hiter, da še kinder jajčko preseneti!

Šale zbrala: Karin Najdenik, 8. razred

Uganke – malo lažje

Po tiho meri čas,
zbudi nas pa naglas.
(uldbika)

Sem in tja,
sem in tja,
čez razgrnjen kos blaga,
piha, puha,
peče, peče,
kar ni gladko, poravna.
(iinalnk)

Štirje rožički,
ves je od sline,
s hišo na hrbtu
po travniku rine.
(žlop)

Spusti se na gredo,
zleti na drevo,
po koncu prebrska
in drobno žvrgoli
cicido, cicido.
(nisička)

Kaj nastopi vsako zimo,
ko december se izteče
in si vsi ljudje želimo
zdravja in miru ter sreče?
(vono telo)

V lončku poseda,
se nič ne premika,
le redko je žejen,
neznansko rad pika.
(sukakt)

Barbara Gragar, 9. razred

Velika modrina,
nemirna gladina,
hobotnic in rakov in rib domovina.
(erjom)

Do konca oblečeno sredi pripeke,
v mrazu in snegu pa kar brez obleke.
(rvode)

Hiša, ki ni hiša,
skleda, ki ni skleda,
vrh visoke krošnje noč in dan poseda.
(dozegn)

Neža, Aljaž in Lara, 1. razred

Grivo otrese,
z repom pomaha,
kdor zna na sedlo,
naj ga zajaha.
(*jkno*)

Uganke – malo težje

Mačke in miši

Če 5 mačk ulovi 5 miši v 5 minutah, koliko mačk potrebujemo, da ulovijo 100 miši v 100 minutah?

(*etp čkam*)

Nogavice

Jaka ima šest parov modrih in šest parov rdečih nogavic.

Koliko nogavic mora Jaka vzeti iz predala, da bo imel zagotovo vsaj en par iste barve? (Pri tem povejmo, da je zunaj noč, svetilka pa ne deluje, tako da Jaka izbira v popolni temi.)

Koliko nogavic mora Jaka izbrati?

(*itr*)

Starost bratov

Predstavljamo vam tri brate: Petra, Pavla in Janezka.

Kdo med njimi je Peter, Pavel ali Janezek ni pomembno, poredni so približno vsi enako. Pomembno pa je tole:

Peter je tri leta mlajši od Pavla, Janezek pa je dve leti starejši od Petra.

Ali je Pavel starejši ali mlajši od Janezka? Za koliko let?

(*Pavel je eno leto starejši od Janezka.*)

Vagon

Ali je lahko poln železniški vagon lažji od praznega?

(*Labko, če je napolnjen z vodikom. Vodik je 14-krat lažji od zraka.*)

Kdo?

Kdo na tem ali onem svetu lahko pove naslednji stavek:

Ti si moj sin, jaz pa nisem tvoj oče!

(*aamm*)

Karin Najdenik, 8. razred

Aljaž Škrlec, 1. razred

Kazalo

Uvodnik	1
Projekt Popestrimo šolo	2
Kako berejo dobri bralci	3
Literarni prispevki	4
Učim se učiti	20
Kuharski recepti	21
Keltski horoskop	25
Jurček se zabava	29
Predstavitev Hrvaške	30
6 milijonov žrtev za drugačno otroštvo	31
Tekmovanja	32
Predavanje Marka Plateisa	33
Dobrodelni koncert Dan otroških sanj	34
Šale	36
Uganke	37

Urška Zorec, 1. razred

Šolski žarek, glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

Uredniški odbor:

Laura Gragar
Karin Najdenik
Živa Waldhütter

Mentorica: Aleksandra Lorbek

Jezikovni pregled: Aleksandra Lorbek

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Dani Sajtl

Naslovnica: Sanja Bračič

Tisk: Štrakl d.o.o., Sveta Trojica

Število izvodov: 200

Maj 2014

